

Dosarul nr. 3ra-207/23
2-20031436-01-3ra-21022023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – O. Malanciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

06 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Aliona Miron

Diana Stănilă

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de către Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Alexandra Oleineac împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Nelu Glasu, privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 02 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Alexandra Oleineac, a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, privind anularea deciziei nr. 214/19 din 31 ianuarie 2020.

În motivarea acțiunii înaintate, reclamanta a indicat că la data de 04 noiembrie 2019, a depus la Consiliu plângerea înregistrată cu nr. 1662, prin care a solicitat constatarea discriminării sub formă de hărțuire pe criteriu de opinie și gen/sex în realizarea dreptului la muncă. Menționând că, a fost discriminată pe criteriu de opinie și gen/sex în acces la realizarea dreptului la muncă de către Primarul or. Costești, Nelu Glasu, exprimată prin hărțuire și limitarea în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de specialist în domeniul perceperii fiscale.

A invocat reclamanta că, după comunicarea plângerii, Primarul or. Costești, Nelu Glasu, a solicitat în scris de la petiționară la 08 noiembrie 2019 (zi de vineri) la ora 16.00, să prezinte până luni - 11 noiembrie 2019 proiectul bugetului Administrației Publice Locale. Consideră că, aceste acțiuni sunt în scop de intimidare și victimizare pentru a determina petiționara să muncească în zilele de odihnă sau să nu execute sarcina și să-i fie aplicată sancțiune disciplinară.

A relatat că, la 15 noiembrie 2019, Primarul or. Costești, Nelu Glasu, i-a solicitat petiționarei să prezinte o explicație unde s-a aflat la 07 noiembrie 2019, în intervalul orelor 15.30-17.00. Iar la 13 noiembrie 2019, Comisiei de disciplină din cadrul Primăriei or. Costești, i-a fost solicitată examinarea cazului petiționarei în vederea aplicării unei sancțiuni disciplinare, fiind indicat că aceasta nu s-a conformat indicațiilor superiorului. Iar astfel, în cadrul ședinței din 13 noiembrie 2019, s-a decis aplicarea față de Alexandra Oleineac a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere. Astfel, a fost victimizată prin aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere ca urmare a depunerii plângeri la Consiliu, înregistrată cu nr. 1662 la 04 noiembrie 2019, prin care a solicitat constatarea discriminării sub formă de hărțuire pe criteriu de opinie și gen/sex în realizarea dreptului la muncă.

A comunicat reclamanta că, la 11 februarie 2020, prin intermediul poștei electronice, reprezentantul său, avocatul Arina Turcan-Donțu a recepționat decizia Consiliului nr. 214/19 din 31.01.2020, pe care o consideră contrară legii, deoarece este afectată din punct de vedere procedural, fiind adoptată cu încălcarea termenului pentru aceasta și procedurii stabilite. Întrucât, legislația națională, precum și legislația internațională, interzice discriminarea pe orice criterii și asigurarea egalității persoanelor. Or, conform competenței, pârâtul conform Legii privind asigurarea egalității și Legii nr. 298 din 21.12.2012, are atribuția de a examina cererile în care se invocă discriminarea și să emită decizii în baza acestora în modul corespunzător. Iar pentru exercitarea acțiunii date de examinare a cererii, art. 15 al Legii nr. 121, stabilește un termen de 30 zile. De asemenea, norma citată, indică despre posibilitatea prelungirii termenului dat, termen care nu poate să depășească 90 zile. Iar conform art. 63 al Legii nr. 298, Consiliul deliberază în ședință închisă, ședința de deliberare poate avea loc în aceeași zi sau la o dată ulterioară, stabilită de Consiliu, dar nu mai târziu de 5 zile de la data ședinței.

A menționat reclamanta că, la emiterea deciziei contestate, pârâtul a încălcat procedura și termenii de examinare a plângerii, fapt despre care indică că, conform materialelor cauzei, Alexandra Oleineac a depus plângerea la 04.11.2019, iar emiterea hotărârii nemijlocite a avut la 31.01.2020. Iar în dosarul administrativ se conțin scrisori ale pârâtului către părțile procedurii cu referire la stabilirea ședinței de audiere pentru 26.12.2019, ora 13.00. Or, în condițiile în care legiuitorul, prin norma specială, a instituit condiția în ceea ce privește numărul de membri care participă la ședințele Consiliului, conform cărora, ședințele sânt deliberative dacă la ele participă 4 membri.

Astfel, Consiliu ilegal a emis decizia nr. 214/19 din 31.01.2020 în cauza nr. 214/19, or, din perspectiva emiterii actului prin care Consiliul soluționează plângerea și constată existența sau lipsa faptei discriminatorii, condiția de a fi prezenți 4 membri la ședințele deliberative este obligatorie, circumstanță care a fost încălcată în cazul dat. Mai mult, decizia Consiliului nr. 214/19 din 31.01.2020 în cauza nr. 214/19 a fost emisă cu încălcarea normelor privind procedura de examinare a plângerilor, de emiterie și comunicare a deciziilor Consiliului, or, se constată că, ședința Consiliului din 26.12.2019 la care s-a examinat plângerea petiționarei Alexandra Oleineac, a avut loc cu încălcarea cerinței privind cvorumul necesar (4 membri), deoarece la aceste ședințe, conform procesului-verbal a participat doar un singur membru, Andrei Brighidin, fără a participat membrul raportor, Evghenii Alexandrovici Galoșceapov.

A mai indicat reclamanta că, conform art. 63 al Legii nr. 298/2012, ședința de deliberare poate avea loc în aceeași zi sau la o dată ulterioară, stabilită de Consiliu, dar nu mai târziu de 5 zile de la data ședinței. Însă, în speță, după examinarea cererii/plângerii în fond, adică la 26.12.2019, odată ce după această dată nu a mai fost fixată vreo dată, decât la 31.01.2020 când a fost emisă decizia contestată, termenul pentru deliberare nu a fost respectat.

Prin urmare, la caz acest termen de soluționare a plângerii este mult depășit, iar astfel este încălcat elementul de formă dat pentru valabilitatea actului administrativ emis. Totodată, la adoptarea deciziei contestate, Consiliul nu a dat apreciere declarațiilor petiționarei în care se invocă victimizarea prin crearea unui mediu ostil la locul de muncă și ulterioara concediere, după ce în luna septembrie 2019, a depus o plângere la Procuratura Rîșcani în care s-au invocat actele de hărțuire pe criteriu de gen/sex la locul de muncă.

Prin încheierea din 28 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a atras în proces în calitate de persoană terță, Nelu Glasu.

Prin hotărârea din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea înaintată de Alexandra Oleineac.

S-a anulat decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 31.01.2020 emisă în cauza nr. 214/19, ca ilegală.

La 28 iunie 2021, Nelu Glasu, a depus apel nemotivat, iar la 16 septembrie 2021 apel motivat, împotriva hotărârii din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei decizii noi privind respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

La 16 iulie 2021, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, a depus apel nemotivat, iar la 01 septembrie 2021 apel motivat, împotriva hotărârii din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei decizii noi privind respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

Prin decizia din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 17 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o hotărâre nouă prin care a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță neîntemeiat a concluzionat temeinicia pretenției privind anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 31.01.2020 în cauza nr. 214/19. Menționând că, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a încălcat procedura la adoptarea deciziei nr. 214/19 din 31.01.2020, întrucât, a constatat cu certitudine că trei membri ai Consiliului, neparticipând în ședința de audieri din 26.12.2019, totuși au participat la adoptarea deciziei din 31.01.2020 în cauza enunțată, fapt ce duce la anularea actului administrativ adoptat

A menționat instanța de apel că concluzia instanței de fond este neîntemeiată, deoarece, din sensul pct. 11 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, anexă la Legea cu privire la activitatea Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 298 din 21.12.2012, este prevăzută necesitatea întrunirii cvorumului pentru ședințele de deliberări, dar nu pentru ședințele de audieri. Or, de

regulă, ședința în care se cere cvorumul este prezidată de către președinte și doar în lipsa lui, de un alt membru, care se alege în ședință de ceilalți membri. Aceste operațiuni administrative sunt specifice ședințelor de deliberare, în cadrul cărora, membrii, în lipsa părților soluționează dosarele.

De asemenea, conform sensului pct. 54 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, anexă la Legea cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nr. 298 din 21.12.2012, ședințele de audieri se prezidează de către membru raportor, fiind responsabil de audieri, cel cu care se coordonează data și ora audierilor. Iar conform pct. 62 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, anexă la Legea cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nr. 298 din 21.12.2012, în urma audierilor și examinării tuturor datelor, informațiilor și documentelor legate de acțiunile sau comportamentul discriminatoriu la care se referă plângerea sau autosesizarea, membrul raportor întocmește un proiect de decizie, pe care îl prezintă Consiliului spre aprobare.

Drept urmare, din sensul normelor enunțate, analizate în ansamblu se atestă faptul că, prezența unui număr de cel puțin 4 membri ai Consiliului este necesar *doar* pentru ședințele de deliberare ale Consiliului, dar nu și pentru cele de examinare a plângerilor (ședințe de audieri). Or, ședințele de audieri nu se raportează la situația de întrunire a organului colegial, în cadrul căruia se discută aspecte organizatorice.

Astfel, contrar argumentelor invocate de partea reclamantă/intimată, instanța de apel a invocat că, cvorumul este solicitat doar pentru ședințele de deliberări, fapt ce rezultă și din sensul pct. 50 din Regulamentul cu privire la activitatea Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298/2012, care prevede că, în procesul de soluționare a plângerii, membrul raportor este asistat de un funcționar din cadrul aparatului administrativ al Consiliului. Iar, componența legală pentru a fi petrecute ședințele de audieri este: membrul raportor, funcționarul asistent și părțile, din cadrul aparatului administrativ. Iar la ședințele de examinare a plângerilor, pot participa și alți membri, însă, la etapa procedurală respectivă, legea nu reglementează un număr/un cvorum anumit pentru a petrece ședințele de examinare a plângerilor. Or, anume membrul raportor întocmește proiectul deciziei care este propus Consiliului pentru adoptare.

Prin urmare Curtea de Apel Chișinău a conchis că, instanța de fond incorect a ajuns la concluzia că autoritatea publică pârâtă și anume Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, a încălcat procedura la adoptarea, deoarece după cum s-a constatat, la ambele ședințe de audieri a fost prezent membrul-raportor pe caz, președintele Consiliului și ținând cont de disponibilitate, în ședințele respective a fost prezent și un membru al Consiliului Evghenii Goloșceapov.

A concluzionat instanța de apel că, cerințele expuse de către reclamantă, Alexandra Oleineac, în textul acțiunii înaintate în judecată și susținute de către instanța de fond, sunt neîntemeiate. Or, instanța de apel nu poate reține argumentele intimatelor/reclamante, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe privind temeinicia pretențiilor formulate de către reclamantă, este una neîntemeiată și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept. Astfel, s-a constatat că instanța de fond nu a supus unei analize minuțioase și

nu a verificat circumstanțele menționate, care, însă, necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil la caz, întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cazului dat.

La 01 noiembrie 2022 Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie menținută hotărârea instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și că instanța de judecată incorect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Oleineac Alexandra împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității.

Consideră că concluzia instanței de apel cu privire la admiterea apelurilor și pronunțarea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Oleineac Alexandra să fie respinsă, este incorectă, care rezultă din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor procesuale și de drept material aplicabile speței.

A menționat recurenta că la adoptarea deciziei contestate instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, Consiliul pentru prevenirea eliminarea discriminării și asigurarea egalității este un organ colegial, care își desfășoară activitatea (atât activitatea de examinare a plângerilor, cât și cea de deliberare și de adoptare a deciziilor) în ședințe, care sunt deliberative dacă este întrunit cvorumul de minim 4 membri ai Consiliului.

Or, instanța de apel a dat o interpretare eronată prevederilor Regulamentului - Legea nr.298/21.12.2012, constatând în pct. 68 din decizia contestată necesitatea întrunirii cvorumului doar pentru ședințele de deliberări, dar nu pentru ședințele de audieri. Consideră că noțiunea de ”ședință deliberativă” din textul art. 11 al Regulamentului- Legea nr.298/21.12.2012 nu este sinonim cu noțiunea de ”ședință de deliberare”, din textul art. 64-64 al Regulamentului.

A mai invocat recurentul că, instanța de apel nu s-a expus asupra alegațiilor ce se referă la încălcarea art. 63 al legii nr. 298 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității. Or, art. 63 al Legii nr. 298 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, statuează că, Consiliul deliberează în ședință închisă, ședința de deliberare poate avea loc în aceeași zi sau la o dată ulterioară, stabilită de Consiliu, dar nu mai târziu de 5 zile de la data ședinței.

Astfel, potrivit materialelor cauzei Oleineac Alexandra, a depus plângerea la data de 04 noiembrie 2019, iar emiterea hotărârii nemijlocite a avut la data de 31 ianuarie 2020.

A susținut că instanța de apel nu a motivat soluția pronunțată din mai multe aspecte, aceasta s-a rezumat la o reproducere a unor texte legale, prin invocări neargumentate, care au un caracter general și abstract fără o abordare concretă.

La data de 13 martie 2023, Consiliul pentru Egalitate, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr.

246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 12 octombrie 2022, care a fost expediată recurenteii la data de 19 octombrie 2022 (f.d. 127, vol.2). Astfel, la data de 01 noiembrie 2023 recurenta a depus cerere de recurs nemotivată.

Alineatul (2) al art. 245 din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevedea că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurenteii la data de 28 decembrie 2022 (f.d. 142, vol.2).

La data de 26 ianuarie 2023, Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 143-154).

Astfel, recursul depus de Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și

temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument,

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Alexandra Oleineac, reprezentată de avocatul Arina Țurcan-Donțu, se declară inadmisibil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc